

Székely Iván
SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

Dr. Székely Iván társadalmi informatikus, az adatvédelem és az információszabadság multidiszciplináris területeinek nemzetközileg ismert szakértője és kutatója, a Nyílt Társadalom Archívum főtanácsadója, a Budapesti Műszaki Egyetem VIK Elektronikai Technológia Tanszékének docense 1950-ben született Budapesten.

Az 1980-as évek elejétől foglalkozik a nyilvánosság és titkosság problémakörével. Mintegy 60 nagyobb, kutatási és szakértői munkával kapcsolatos tanulmányt írt, valamint több mint 80 jelentősebb publikációt, köztük monográfiákat. Tanulmányai többek között a KSH, a SZÁMALK, a Magyar Közvéleménykutató Intézet, a Miniszterelnöki Hivatal és más kormányzati szervek, kutatóintézetek, nemzeti és nemzetközi nem-kormányzati szervezetek, valamint az Európa Tanács Kulturális Főigazgatósága megbízásából készültek, publikációi magyar és külföldi folyóiratokban, tanulmánykötetekben, valamint szakkiadványokként jelentek meg. Szakmai konferenciák rendszeres előadója, mintegy 150 szakmai rendezvényen tartott előadást, köztük több mint 80 nemzetközi konferencián és szemináriumon.

Egyik vezetője volt az első hazai *privacy*-vizsgálatnak (1989–90), 1990-ben e témában részletes sajtóelemzést végzett. Egyik alapítója és kurátora az *InfoFilia* Magyar Adatvédelem és Információszabadság Alapítványnak (1991–95); társszerkesztője a fejlett országok és nemzetközi szervezetek informatikai szabályozását magyarul közlétező *Informatika – Jog – Közigazgatás* c. könyvsorozatnak (1991–93); főszerkesztője a *TDR Hungary* folyóiratnak (1990–93) és szerkesztője a *Transnational Data and Communications Report* periodikának (1991–94); az *Információs Társadalom* c. folyóirat szerkesztő bizottságának alapító tagja (2001–).

Társszerzője a Nemzeti Információs Stratégiának (1995), a *Társadalom és infokommunikáció* c. kormányzati stratégiai téziseknek (1999–2000). Szakértője és társszerzője a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács „Információs Társadalom Technológiai Távlatai” projektjének (2005). Több nemzetközi távközlési tanácsadó cég munkájában közreműködött szakértőként; adatvédelmi átvilágítást végzett számos állami és magánszervezetnél, köztük az Állami Népszámláló Hivatalnál. 1992 óta részt vesz az információs és kommunikációs vonatkozású magyar törvények parlamenti és kormányzati szakértői munkájában.

Társalapítója és kurátora a *Fundus* Kvantitatív Gazdaságtörténeti Kutatások Kanadai-Magyar Alapítványának (1991–). 1995 és 1998 között az új adatvédelmi biztosi hivatal főmunkatársaként részt vett az intézmény létrehozásában, tevékenységének kialakításában, hagyományos és elektronikus kiadványainak szerkesztésében.

1997 és 2000 között a Nemzetközi Levéltári Tanács jogi bizottságának tagja; részt vett az archív dokumentumok hozzáférhetőségéről szóló Európa tanácsi ajánlás kidolgozásában (1995–1997); az ajánlás betartását ellenőrző kutatócsoport vezetője (2000–2005), az Európa Tanács kézikönyvének társszerzője (2005). A Soros Alapítvány információs és média szakkuratóriumának elnöke (2000–2001). Nemzetközi szakértői csoportok tagjaként közreműködött az észt titokvédelmi szabályozás koncepciójának kialakításában (Riga 1994), az új kazah levéltári szabályozás megalkotásában (Almaty 1998), a bolgár információszabadság-törvény kidolgozásában és implementálásában (Szófia 1998–2001), valamint a grúz elektronikus információszabadság szabályozás megteremtésében (2007–2008). Tagja a nemzetközi Politikai Párbeszéd Kezdeményezés (IPD) „Átláthatóság” munkacsoportjának, a Privacy International, a European Privacy Institute, valamint az Eötvös Károly Intézet tanácsadó testületeinek; az UNESCO Nemzetközi Kommunikációfejlesztési Programja Kormányközi Tanácsában (IPDC) Magyarország képviselője.

1998 decemberétől a Közép-Európai Egyetem (CEU) Nyílt Társadalom Archívumának főtanácsadója, nemzetközi projektjeinek vezetője, az Archívum tevékenységét bemutató angol nyelvű könyv társszerzője és szerkesztője. Kidolgozta az Archívum nemzetközi elveit és ajánlásait a DNS-adatok identitás-restaurálás célú felhasználhatóságáról.

A Budapesti Műszaki Egyetemen 1991–2007 között részt vett a Társadalmi Informatika Osztály és az Információ- és Tudásmenedzsment Tanszék létrehozásában, tantervének, új képzési formáinak és tárgyainak – köztük az *Adatvédelem és információszabadság* és az *Elektronikus kereskedelem* címűek – kialakításában, oktatásában, jegyzetanyagának elkészítésében; közreműködött az egyetem graduális és posztgraduális bankinformatikai képzésének kialakításában, oktatásában. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Szociológiai Intézetében *A nyilvánosság és titkosság határai* címmel új, interdiszciplináris kurzust indított (1996), ugyanott a médiamediaedzser posztgraduális képzés oktatója; a Budapesti Kommunikációs Főiskolán a médiaetika képzés kidolgozója és oktatója (2003–); a CEU nyári egyetemi kurzusának előadója, illetve vezetője (1997, 2000), a CEU emberi jogi és archívumi tárgyú kurzusának vezetője (2002–). 2007 júliusától a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán az Elektronikai Technológia Tanszék oktatója.

Több nemzetközi kutatócsoport tagja, többek között az EU Privacy and Identity Management for Europe (PRIME), Broadening the Range Of Awareness in Data protection (BROAD), Ethical Issues of Emerging ICT Applications (ETICA) és Living in Surveillance Societies (LISS) projektjeinek, valamint a kanadai Queen's Egyetem (Kingston) Surveillance projektjének résztvevője. 1994-ben eddigi tudományos munkásságát összefoglaló multidiszciplináris egyetemi doktori értekezést készített a BME Természet- és Társadalomtudományi Karán (információmenedzsment szaktudomány), kandidátusi értekezését 1998-ban védte meg (szociológia). 2004-ben Pozitív e-Privacy díjat (a magyar Nagy Testvér Díj pozitív párja) kapott a magyar adatvédelmi kultúra megteremtésében játszott kiemelkedő szerepéért.

Budapest, 2009. január